

Ing. Marcela Bittnerová, Ph.D.
Hůrská 424/11, 198 00 Praha 9
marcela.bittnerova@seznam.cz

Zahradní a krajinná tvorba

CENTRÁLNÍ PARK ČERNÝ MOST
DENDROLOGICKÝ PRŮZKUM

09/2018

Objednatel:

Městská část Praha 14
Bratří Venclíků 1073
198 21 Praha 9

Objednávka č. :

2018/0791/ODOP_Odd0P/Wes

Zpracovatel:

Ing. Marcela Bittnerová, Ph.D.
Zahradní a krajinářská tvorba
Autorizovaný architekt pro obor krajinářská architektura
Hůrská 424/11, Praha 9
marcela.bittnerova@seznam.cz
+420 606 249 899

V Praze dne 20.9.2018

Vypracovala:

Ing. Marcela Bittnerová, Ph.D.

Obsah:

1. Dendrologické posouzení zeleně

1.1 Technická zpráva

1.1.1 Základní údaje, charakteristika území

1.1.2 Metoda zpracování dendrologického rozboru území

1.1.3 Dendrologický rozbor území

1.2 Tabulková část

1.3 Grafická část

1.3.1 Výkres 0 – Výkres zeleně, klad listů

1.3.2 Výkres 1 – Výkres zeleně, Zóna A

1.3.3 Výkres 2 – Výkres zeleně, Zóna B

1.3.4 Výkres 3 – Výkres zeleně, Zóny C,D,E

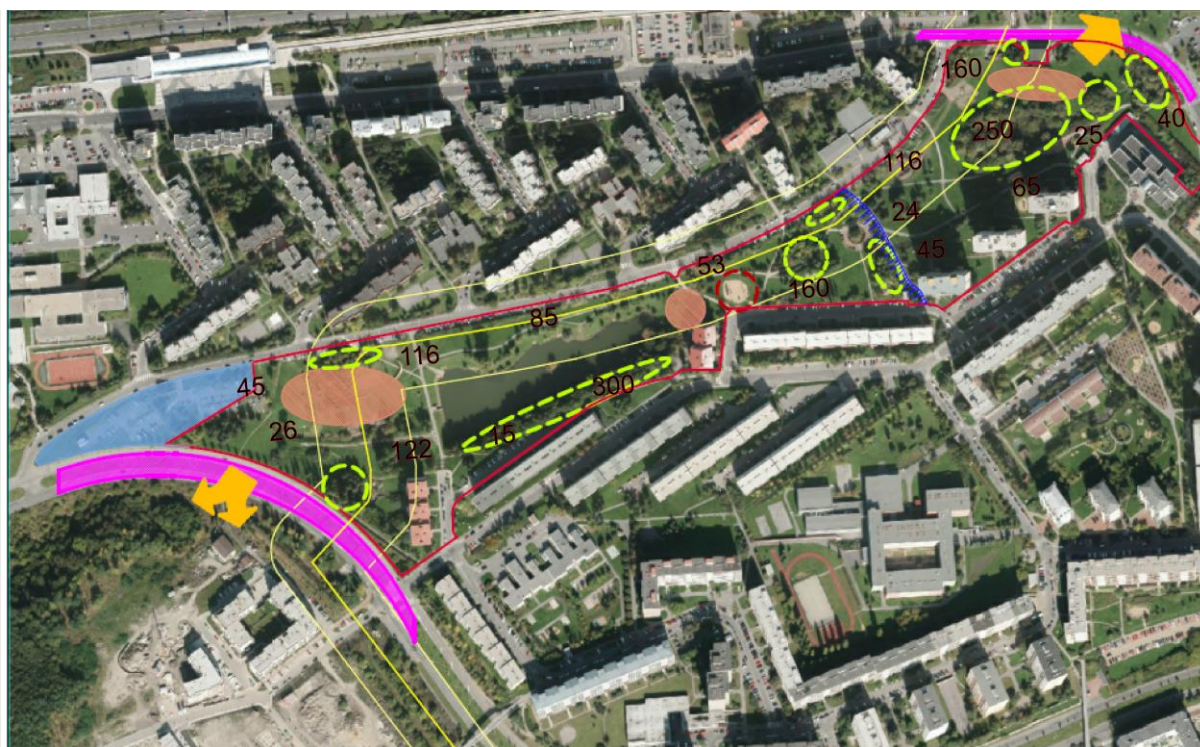
1.3.5 Výkres 4 – Výkres zeleně, Zóny D,E

1. DENDROLOGICKÉ POSOUZENÍ ZELENĚ

1.1 Technická zpráva

1.1.1 Základní údaje, charakteristika území

Dendrologické posouzení zeleně je zpracováno na území Centrálního parku Černý Most v Praze 14, k.ú. Černý Most. Rozsah zpracovaného území byl definován objednatelem formou vymezení zájmové plochy v ortofotomapě (viz obr. 1). Zpracovávaný pozemek představuje rozlohu 10 ha, zahrnuje parkový prostor a prostranství podél přilehlých panelových domů a okolí polikliniky Parník.

Obr. 1 Centrální park Černý Most - Problémová mapa (bez měřítka, dodáno ÚMČ Praha 14)

Řešená parková plocha se nachází v urbanizovaném prostoru, kde vytváří dělicí plochu zeleně mezi sídliště Černý Most I a Černý Most II.

Z geomorfologického hlediska se nachází na Pražské plošině, jm. na geomorfologickém okrsku Úvalská plošina. Plošina se vyznačuje středně rozčleněným pahorkatinným erozně denudačním povrchem na staropaleozoických horninách s denudačními zbytky svrchnokřídových sedimentů s maximálními výškami mírně nad vrstevnicí 300 m. Při Rokytce reliéf místy zpestřují suky a strukturní hřbety.

Park byl realizován v polovině 90. let na ploše o velikosti 9 ha. Koncipován byl jako rekreační lokalita se strukturou parkového prostranství, jehož ústředním prvkem je rybník Aloisov.

Kompozice je založena na rozsáhlých travnatých plochách a skupinách stromové, volně komponované zeleně. Druhovú složka je založena vesměs na domácích druzích dřevin. Park vytváří ústřední rekreační a pobytový prostor pro sídliště Černý Most I a Černý Most II, v širších vztazích navazuje na Přírodní park Klánovice – Čihadla a přírodně rekreační plochu v okolí Kyjského rybníka.

1.1.2 Metoda zpracování dendrologického rozboru území

1.1.2.1 Metodika hodnocení solitérních dřevin

Metodika hodnocení solitérních dřevin vychází z parametrů Metodiky AOPK ČR Oceňování dřevin rostoucích mimo les (J.Kolařík a kol., 2017)

Pro potřeby dendrologického průzkumu a následného hodnocení byly vybrány následující vstupní parametry:

1. Taxon

Druhové zařazení dřeviny.

2. Výška stromu

Hodnota dána vzdáleností mezi bází kmene a vrcholem koruny, zaokrouhlována na 0,5 m, určována s přesností na metry.

3. Průměr koruny

Hodnota měřena v nejdelší ose koruny, zaokrouhlována na 0,5 m, určována s přesností na metry.

4. Výška nasazení koruny

Hodnota dána vzdáleností mezi patou kmene a místem, kde začíná hlavní objem větví a asimilačních orgánů, zaokrouhlována na 0,5 m, určována s přesností na metry.

5. Vitalita

Charakteristika stromu z hlediska jeho fyziologické aktivity, hodnotí se parametry ukazující na jeho životaschopnost.

Stupnice hodnocení:

1. výborná až mírně snižená
2. zřetelně snižená
3. výrazně snižená
4. zbytková
5. suchý strom

6. Zdravotní stav

Parametr je ukazatelem stupně mechanického oslabení a poškození jedince.

Stupnice hodnocení:

1. výborný až dobrý
2. zhoršený
3. výrazně zhoršený
4. silně narušený
5. havarijní/rozpadlý strom

Hodnocené parametry jsou shrnuty v tabulkové části technické zprávy, dle potřeby jsou doplněny o poznámky, čili slovní popis a komentář zpracovatele průzkumu.

Vitalita, stupnice hodnocení:

1. výborná až mírně snížená

- hustě olistěná kompaktní koruna,
- bez známek prosychání na periferii (možné výjimky při růstu v částečném zástínu),
- ve vrcholové partii dlouhodobý vývoj makroblastů z vrcholového i postranních pupenů (bez výjimky u jedinců s fyziologickým stářím 1-3),
- bez vývoje sekundárních výhonů (možné výjimky při výrazné změně poměrů osvětlení – redukce koruny, uvolnění z porostu apod.),
- u stálezelených jehličnanů počet ročníků jehličí odpovídající taxonu,
- vývoj kalusu a ránového dřeva (druhově specifické), event. reakčního dřeva.

2. zřetelně snížená

- patrná defoliace koruny s její možnou fragmentací na periferii,
- prosychání bočních partií koruny nevyvolané zástínem s tendencí jejího dalšího prosychání (většinou se netýká vrcholové partie),
- ve vrcholové partii koruny častý vývoj brachyblastů z postranních pupenů,
- možný spontánní vývoj sekundárních výhonů v koruně, na kmeni či v okolí báze kmene i bez změn stanoviště,
- snížený počet ročníků jehličí u stálezelených jehličnanů,
- snížený vývoj kalusu a ránového dřeva (druhově specifické), event. reakčního dřeva.

3. výrazně snížená

- významná defoliace koruny (až do cca 50 %),
- koruna významně fragmentovaná,
- dynamické prosychání zástínem s tendencí dalšího sestupu, často suchá vrcholová partie koruny,
- brachyblasty se vyvíjí jak z postranních, tak i z vrcholových pupenů,
- u stálezelených jehličnanů pouze 1 – 2 ročníky jehličí.

4. zbytková

- defoliace koruny významně nad 50 %,
- pouze některé části koruny vykazují živý asimilační aparát, většina koruny odumřelá.

5. suchý strom

- zcela odumřelý jedinec.

Zdravotní stav, stupnice hodnocení:

1. výborný až dobrý
 - bez patrných mechanických poškození kmene a silnějších větví (možná přítomnost ran po vhodně prováděném řezu),
 - bez přítomnosti silných suchých větví v koruně (nad 50 mm),
 - žádné symptomy infekce dřevními houbami (výjimečně možná přítomnost saprofytů na odumřelém dřevě),
 - případné defektní větvení (i v kosterním větvení) pouze ve stádiu vývoje.
2. zhoršený
 - možná přítomnost poškození na kmeni či větší poškození větví,
 - patrné symptomy infekce dřevními houbami v počátečních fázích vývoje,
 - možná přítomnost silných suchých větví, vylomené či zlomené silnější větve,
 - možná přítomnost ojedinělých výletových otvorů v koruně,
 - vyvíjející se defektní větvení (tlakové vidlice) v kosterním větvení,
 - možná přítomnost trhlin na kmeni či v kosterních větvích,
 - možná přítomnost „rakovinových“ útvarů,
 - nerovnovážený přírůst podnože a roubu, případně patrná inkonzistence v oblasti spoje.
3. výrazně zhoršený
 - mechanická poškození kmene se symptomy aktivně probíhající infekce dřevními houbami,
 - rozsáhlejší dutiny, významnější výskyt výletových otvorů ve více úrovních,
 - rozsáhlejší symptomy infekce po délce kosterních větví,
 - odlomená část koruny,
 - vyvinuté tlakové vidlice v kosterním větvení či ve větvení silných větví,
 - podezření na zásah do mechanicky významného kořenového talíře.

Jednotlivé zásadní defekty se nevyskytují ve vzájemné kombinaci. Při souběhu více než 2 výše popsanych defektů přechod na zdravotní stav 4.
4. silně narušený
 - rozsáhlé dutiny ve kmeni,
 - symptomy infekce či rozsáhlého narušení mechanicky významného kořenového talíře,
 - vyvinuté tlakové vidlice s prasklinami či se symptomy infekce dřevními houbami,
 - odlomená podstatná část koruny,
 - stromy se zásadně zhoršenou perspektivou v důsledku mechanických poškození, vesměs jde o souběh více defektů najednou.
5. havarijní/rozpadlý strom
 - celkově se rozpadající či rozpadlý strom (torzo).

1.1.2.2 Metodika hodnocení porostu dřevin

Metodika hodnocení porostu dřevin vychází z parametrů Metodiky AOPK ČR Oceňování dřevin rostoucích mimo les (J.Kolařík a kol., 2017)

Pro potřeby dendrologického průzkumu a následného hodnocení byly vybrány následující vstupní parametry:

1. Taxonomická skladba

Druhová skladba porostu.

2. Charakter porostu dřevin

Keře nízké – porost dřevin tvořený keři s výškou v dospělosti do 1 m.

Keře střední a vysoké – porost dřevin tvořený keři s výškou v dospělosti větších než 1 m.

Liány – porost tvořený dřevitými liánami bez dalšího rozlišení.

Porost stromů

- Kultura – zahrnuje fázi náletu/nárostu od druhého roku existence až do fáze, kdy odroste buření i okusu zvěře (cca do 10-ti let věku).
- Mladý porost – zahrnuje fázi mlaziny a tyčoviny. Je ukončena fází, kdy v porostu začínají převládat jedinci s obvodem nad 80 cm.
- Dospívající a dospělý porost – zahrnuje ostatní vývojové fáze navazující na mladý porost.
- Věkově diferencovaný porost – představuje porost bez jasné věkové struktury s přítomností více vývojových fází.

3. Vhodnost porostu

Vyjádření hodnoty porostu z pohledu jeho druhové skladby a její vhodnosti na daném stanovišti.

- Nežádoucí – porost tvořený dřevinami, které nejsou na daném stanovišti vhodné, zejména s ohledem na jejich ekologické optimum či lokalizaci a funkci.
- Vhodné – porost dřevin, často záměrně vysázen, s vhodnou druhovou skladbou. Tvořený převážně původními dřevinami nebo dřevinami vhodnými vzhledem k jejich ekologickému optimu i jejich lokalizaci a funkci.
- Ostatní – porost dřevin, který svou povahou nespadá do žádné z obou kategorií.

4. Pěstební stav porostu dřevin

- Pěstebně zanedbaný – porost dřevin bez dlouhodobě prováděných pěstebních zásahů. Porost destabilizovaný s nadměrným výskytem dřevin pěstebně nevhodných.
- Pěstebně nevychovávaný – porost dřevin, kde v minulosti byl proveden jeden nebo více zásahů, které však vlivem nedostatečné intenzity nebo zanedbáním jejich opakování nevedly k zachování, příp. zlepšení stability porostu, optimální druhové skladby nebo pěstební kvality porostu.
- Vychovávaný – porost dřevin, kde byly pravidelně prováděny pěstební zásahy, jejichž účelem je zachování, resp. zlepšení stability porostu, optimální druhové skladby a pěstební kvality porostu.

5. Atraktivita umístění porostu dřevin

Zohlednění místa, na kterém se porost nachází včetně způsobu, jakým ovlivňuje charakter širšího stanoviště. V úvahu je brána frekvence pohybu osob a význam porostu jako estetického či prostorotvorného prvku na daném místě včetně jeho vizuálního působení.

- Vysoká – prostorově či vizuálně významné porosty dřevin ve frekventovaném veřejném prostoru měst a obcí, v historických a kulturních objektech, významné krajinné dominanty a porosty významně se uplatňující ve struktuře krajiny.
- Střední – porost dřevin situovaný v méně přístupných či frekventovaných lokalitách nebo na lokalitách, které jsou v rámci širšího okolního prostoru z větší míry pohledově uzavřené, porost dřevin s menším prostorovým či vizuálním uplatněním v krajině,
- Méně významná – porost se zanedbatelným prostorovým či vizuálním uplatněním a významem, např. v rámci pohledově uzavřených areálů, součást větších stejnorodých prvků zeleně apod.

1.1.3 Dendrologický rozbor území

Dendrologický rozbor území byl zpracován v letních měsících roku 2018, probíhal od začátku července do začátku září. Během terénních průzkumů byla nejprve u jednotlivých stromů určena poloha, následně byly u solitérních dřevin změřeny dendrometrické parametry a vyhodnoceny parametry vitality a zdravotního stavu. Souvislé porosty byly vyhodnoceny jako celek. Změřené a vyhodnocené údaje byly graficky zpracovány do situace a zaznamenány do tabulkové části.

Období, ve kterém probíhaly terénní průzkumy a vyhodnocování, bylo z hlediska klimatických poměrů nestandardní, stromy byly vystaveny dlouhým obdobím s extrémně vysokými teplotami a minimálními srážkami. Tento stav se projevil na stavu jednotlivých dřevin, které na dané podmínky reagovaly zvýšenou defoliací. Tento stav se během probíhajícího průzkumu mohl projevit na hodnocených parametrech, jm. na hodnotě vitality.

Pro potřeby mapování a následného zpracování bylo území rozděleno do pěti zón, kompaktních ploch logicky oddělených technickými prvky a komunikacemi. Jedná se o zóny označené jako A, B, C, D, E. Jejich poloha a hranice jsou graficky znázorněny v situaci, zeleň v těchto zónách je označena v tabulkové části ve 2. sloupci.

1.1.3.1 Určení polohy dřevin

Poloha dřevin v parkovém prostoru byla určena:

1. cca 30 % dřevin bylo zaměřeno v rámci geodetického podkladu z roku 20??, dodaného objednatelem.
2. u nezaměřených dřevin byla poloha určena zakreslením do mapového podkladu s orientací podle okolních prvků (Kolařík a kol., 2010).
3. korekcí s digitálním podkladem v podobě ortofoto snímku.

1.1.3.2 Určení taxonu dřevin a dendrometrické parametry

Veškeré základní charakteristiky týkající se solitérních dřevin jsou shrnuty v tabulkové části:

Tabulka 1 Hodnocení solitérních dřevin

Tabulka 2 Hodnocení keřových porostů

1.1.3.3 Vyhodnocení vitality a zdravotního stavu

Veškeré základní charakteristiky týkající se solitérních dřevin jsou shrnuty v tabulkové části:

Tabulka 1 Hodnocení solitérních dřevin

1.1.3.4 Vyhodnocení stavu solitérní zeleně a keřových porostů

Na území Centrálního parku Černý Most bylo zaznamenáno a změřeno 1035 vzrostlých solitérních stromů, listnatých i jehličnatých. V prostoru se vyskytují vedle domácích druhů rovněž taxony dřevin introdukovaných. Porost lze hodnotit jako dospívající a dospělý, stromy jsou často uspořádány do monokulturních skupin tvořených jen jednou etáží.

Podíl stromové zeleně v jednotlivých zónách:

- **Plocha A:** 316 vzrostlých stromů
- **Plocha B:** 108 vzrostlých stromů
- **Plocha C:** 266 vzrostlých stromů
- **Plocha D:** 116 vzrostlých stromů
- **Plocha E:** 229 vzrostlých stromů

Celková plocha keřových porostů na území parku činí cca 9 000 m². Do této položky jsou zahrnuty veškeré identifikované plochy keřových porostů, zahrnující jak listnaté, tak jehličnaté druhy, které se vyskytují v různých formách, velikostech a uspořádáních.

Vyskytují se zde keře nízké, čili druhy s výškou v dospělosti dosahujících přibližně do 1 m i keře střední a vysoké, jejichž výška v dospělosti dosahuje větších rozměrů než je výška 1 m.

Většina keřů je v parku uspořádána do skupin, často liniových jednodruhových ploch lemujících obvodové partie či komunikační tahy uvnitř parku.

Z hlediska pěstební péče jsou přítomny jak keřové skupiny tvarované, tak volně rostoucí.

Podíl keřových ploch v jednotlivých zónách:

- **Plocha A:** 2 401 m²
- **Plocha B:** 880 m²
- **Plocha C:** 1 764 m²
- **Plocha D:** 1 472 m²
- **Plocha E:** 2 452 m²

1.1.3.5 Vyhodnocení porostu dřevin

Na území Centrálního parku Černý Most se vyskytují tři plochy souvislého porostu, které byly hodnoceny samostatně jako porosty dřevin.

Hodnoceny byly pod označením:

- plocha P1 v zóně B
- plocha P2 v zóně E
- plocha P3 v zóně E

1.1.3.5.1 Charakteristika porostu P1

- Celková rozloha: cca 3500 m²
- Proporce: délka cca 225 m, průměrná šířka ve střední části 17 – 20 m
- Výška porostu:
 - stromové patro: 18 m, u ovocných druhů 12 – 14 m
 - střední patro: 6 - 7 m
 - keřové patro: 2 až 4 m

Plošný kulturní hustě zapojený porost doprovodného charakteru s vazbou na vodní plochu. Druhová struktura je utvářena krajinářskými dřevinami, vesměs domácími druhy stromů a keřů. Na lokalitě se vyskytuje převaha narostlých, dospělých stromů a keřů schopných reprodukce.

Porost byl pro potřeby hodnocení z hlediska homogenity druhového uspořádání rozdělen na šest sekcí, I. – VI., viz obr. 2.

Obr. 2 Schematické zobrazení polohy a rozčlenění plochy P1

Foto 1 Panoramatický pohled na plochu P1

1. Taxonomická skladba

I. sekce:

Velmi hustý, prostorově neuspořádaný porost převážně ovocných dřevin. Kultura je tvořena vzrostlými dospělými stromy doplněnými nálety. Ty tvoří zejména v břehových partiích hustý nepropustný pás zeleně.

Z druhového hlediska jsou přítomny především ovocné stromy, jm. třešně, slívy, jabloně, hrušně, ořešáky. Z dalších druhů se zde vyskytují hloh, jilm, bez, vrba, jilm a dub.

Podíl převládajících druhů:

třešeň	47 %
slivoň švestka	28 %
hrušeň	9 %

II. sekce:

Smíšený hustý, prostorově neuspořádaný porost mladších stromů bez převahy konkrétního druhu. Ovocné dřeviny volně doplňují vzrostlé jilmy, hlohy, duby, modříny. V podrostu jsou nálety habru, lípy, dubu, jilmu a třešně.

Podíl převládajících druhů:

jilm	30 %
hloh	20 %
třešeň	18 %
dub	18 %

III. sekce:

Přehledný rozvolněný porost, ve kterém převažují dub. Kostru porostu tvoří tři jedinci velmi starých dubů letních a jeden jilm. Ty hojně doplňují duby červené, z náletů jsou zde lípy, jilmy, šeříky, bezy a hlohy.

Podíl převládajících druhů:

dub letní	38 %
dub červený	46 %

IV. sekce:

Hustší porost tvořený především vzrostlými lipami, které doplňují duby, jilmy a třešně. Z dalších druhů se zde ojediněle vyskytují modřín a hloh.

Podíl převládajících druhů:

lípa	44 %
třešeň	19 %
jilm	19 %
dub	13 %

V. sekce:

Světlý přehledný porost, jehož kostru tvoří především duby různé věkové skladby.

Podíl převládajících druhů:

dub zimní	87 %
habr	11 %

VI. sekce:

Hustší porost přibližně stejné věkové skladby s výraznou převahou lip. Z druhového hlediska se výrazněji uplatňují i habry, zejména v břehových partiích.

Podíl převládajících druhů:

lípa	81 %
habr	16 %

2. Charakter porostu dřevin

Věkově diferencovaný porost.

3. Vhodnost porostu

Spíše vhodný.

4. Pěstební stav porostu dřevin

Pěstebně nevychovávaný.

5. Atraktivita umístění porostu dřevin

Střední až vysoká.

1.1.3.5.2 Charakteristika porostu P2

- Celková rozloha: cca 5470 m²
- Proporce: délka cca 148 m, průměrná šířka cca 37 m
- Výška porostu:
 - stromové patro: 15 – 20 m u vzrostlých vrb
 - střední patro: 6 - 7 m
 - keřové patro: 2 až 4 m

Smíšený kulturní zapojený věkově diferencovaný porost. Rozkládá se na ploše terénní prohlubně klínovitého tvaru. Podélný tvar rokle a výrazná brázda v návaznosti na prostor naznačuje přítomnost vodního prvku. Během průzkumu voda na lokalitě přítomna nebyla. Terénní prohlubeň má hloubku cca 3 m.

Druhová struktura je utvářena vesměs domácími druhy stromů a keřů. Převaha vrb a přítomnost dalších dřevin s tolerancí k vysoké hladině spodní vody potvrzuje složení společenstev vyskytujících se v bezprostřední blízkosti potoků a řek.

Na lokalitě je převaha narostlých, dospělých stromů a keřů schopných reprodukce.

Obr. 3 Schematické zobrazení polohy a rozčlenění ploch P2 a P3

Foto 2 Panoramatický pohled na plochu P2

1. Taxonomická skladba

Hustý, prostorově neuspořádaný porost nepravidelného tvaru tvořený výraznými vzrostlými dospělými až velmi starými stromy. Stromy jsou rozloženy v centrální části porostu, mladé stromy a keřové porosty jsou soustředěny především v obvodových partiích. Kostru porostu tvoří velmi staré vrby, které doplňují mladé nálety listnatých dřevin různé druhové skladby. Z druhového hlediska jsou přítomny především vrby, javory, ořešáky a břízy. Z dalších druhů se zde vyskytují jeřáb, topol, ořešák, třešeň, hloh a černý bez.

V keřovém patře se vyskytují pámelníky, svídy, ptačí zob, růže šípková, mladé vrby, dřín, ostružiníky a ruj vlasatá.

Podíl převládajících druhů:

vrba	45 %
javor	20 %
ořešák	10 %
bříza	7 %
ostatní	18 %

2. Charakter porostu dřevin

Věkově diferencovaný porost.

3. Vhodnost porostu

Spíše vhodný.

4. Pěstební stav porostu dřevin

Pěstebně nevychovávaný.

5. Atraktivita umístění porostu dřevin

Vysoká.

1.1.3.5.3 Charakteristika porostu P3

- Celková rozloha: cca 1453 m²
- Proporce: cca 44 x 50 m
- Výška porostu:
 - stromové patro: 11-15 m
 - střední patro: 5 - 6 m
 - keřové patro: cca 3 m

Smíšený kulturní porost, jehož pomyslnou osu tvoří brázda v terénu s vazbou na plochu P2. Jedná se o druhově variabilní porost tvořený domácími dřevinami.

Pro potřeby dalšího hodnocení lze porost dle druhové skladby a celkového charakteru rozdělit na čtyři sekce, I. až IV., viz obr. 3.

Foto 3 Panoramatický pohled na plochu P3

1. Taxonomická skladba

I. sekce:

Kosterní dřevinou této části porostu jsou staré vrby, mnoho z nich ve stadiu dožívajících či suchých stromů. Dalšími dřevinami jsou ořešák, prunusy, javor. V keřovém patře rostou zimolez, pámelník a bez.

Podíl převládajících druhů:

vrba	40 %	bez černý	25 %
javor	5 %	střemcha	25 %
ořešák	5 %	ostatní	5 %

II. sekce:

Druhová struktura této části porostu je ovlivněna souvislou kompaktní skupinou dospělých habrů v obvodové části skupiny. Jedná se o cca 35 vzrostlých stromů uspořádaných ve čtyřech řadách. Jde o nejvitálnější skupinu z celého hodnoceného porostu P3.

Podíl převládajících druhů:

habr	90 %
ostatní	10 %

III. sekce:

Porost je tvořen rozvolněnou skupinou odumřelých stromů, vrb. Na tato torza navazuje skupina hustého porostu, převážně vrbového ve stromovém patře doplňované bezy a prunusy.

Podíl převládajících druhů:

vrba	80 %
bez černý	10 %
střemcha	10 %

IV. sekce:

Dominantami této skupiny jsou vzrostlé, velmi staré vrby. Ty doplňují ořešáky, kořenové výmladky vrb, bezy, prunusy. V obvodové části je porost lemován souvislou linií pámelníku bílého.

Podíl převládajících druhů:

vrba	25 %
ořešák	10 %
bez černý	40 %
střemcha	20 %
ostatní	5 %

2. Charakter porostu dřevin

Dospělý porost.

3. Vhodnost porostu

Ostatní.

4. Pěstební stav porostu dřevin

Pěstebně zanedbaný.

5. Atraktivita umístění porostu dřevin

Střední.